# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **V. U.,** zastoupen Mgr. Ivo Žižkovským, advokátem se sídlem Martinská 10, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem náměstí Hrdinů 3, Praha 4, proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 20. 6. 2010, čj. CPR-6550-1/ČJ-2010-9CPR-C233, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2011, čj. 11 A 170/2010 – 49,

**t a k t o :**

**I.** Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
**II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

**O d ů v o d n ě n í :**

[1] Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorát cizinecké policie Karlovy Vary rozhodnutím ze dne 9. 4. 2010, čj. CPPL-711-23/CI-2010-034063-PK-SA, zamítla žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky podle § 87e odst. 1 ve spojení s § 87d odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

[2] Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie rozhodnutím ze dne 20. 6. 2010, čj. CPR-6550-1/ČJ-2010-9CPR-C233, zamítla odvolání žalobce a potvrdila shora vymezené správní rozhodnutí.

[3] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 15. 3. 2011, čj. 11 A 170/2010 – 49, jako nedůvodnou zamítl.

[4] Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Podáním ze dne 22. 8. 2011, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu následujícího dne, stěžovatel vzal kasační stížnost zpět. Tím, že došlo ke zrušení rozhodnutí ze dne 29. 2. 2008 o správním vyhoštění stěžovatele, odpadl podle něj důvod, pro který byla kasační stížnost fakticky podána.

[6] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle ustanovení § 120 s. ř. s. platí tato ustanovení přiměřeně i pro řízení o kasační stížnosti.

[7] Jelikož v posuzované věci stěžovatel prostřednictvím svého zástupce vzal kasační stížnost v plném rozsahu zpět v době, kdy o ní dosud nebylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto, zdejší soud zastavil řízení v této věci podle citovaného ustanovení § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

[9] O vrácení zaplaceného soudního poplatku rozhodne ve smyslu § 10 odst. 3, 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích Městský soud v Praze, jehož příslušnost v této věci je dána § 3 odst. 4 téhož zákona, podle něhož ve věcech poplatků za řízení o kasační stížnosti rozhoduje krajský soud.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. srpna 2011

JUDr. Jan Passer
předseda senátu